

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în mă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a.
sén 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 59.

Brașov, Luni-Marti, 15 (27) Martie

1894.

Emigrațiunea română și Kossuth.

II.

„Inchipuesce-ți” — scrie Bălcescu din Pesta la 27 Iunie 1849 către Ioan Ghica — „că Battyani s'a înșelat a'mi spune astăzi, că dorința și scopul lor este să amalgamizeze pe Românii din Transilvania și Bănat. Ei n'au uitat nimic și n'au învățat nimic...”

Pre când însă Battyani își da astfel arama pe față, Kossuth era mai șiret și sciea mai bine să se prefacă, că intră în vederile agentului emigrațiunei române, așa că nu mai departe decât la 14 Iulie a aceluiasi an Bălcescu scriea: „Viu dela Kossuth. Acea ce d'abia îndrăneam a visa se va implini. Bem a bătut pe Muscali la Bistrița și i a gonit afară; acum s'a dus la Brașov și apoi la Valachia mare. Am vădută deșile lui. Mi s'au arătat de Kossuth. Vor să câștige cu bani pe Omer Pașa. Și se va face. Inchipuesce-ți bucuria mea când Kossuth mi-a propus, ca să iau pe Iancu cu totă armata lui în Valachia mare. Trebuie, a dîș, ca toți Românii din Transilvania și Bănat să mîrgă să mîntuescă Principatele, unde e temelul naționalității române...” Ear în ziua următoare scriea: „N'am putut a isbuti ca er și ađi să se iscălescă poruncile de Kossuth și să plec, dér mâne nădăduesc. M'am învoit cu Kossuth ca Iancu să facă cererile potrivit acestora și atunci el să le aprobeze, făgăduind a le face a se aproba și de dietă; cum și tot el (Iancu) să cêră a merge în Valachia mare spre a ne mântui de Muscali...”

Se vede de aici lămurit, că Kossuth urmărea în tratările lui cu Bălcescu scopul de a scote oștile lui Iancu, Axente, Balint ș. a. din Transilvania și a le trece peste Carpați, unde voia el să strămute punctul de gravitare al luptelor pentru naționalitatea română, ca să

inceteze Motii din munți de-a mai striga: „Impingeți pe Unguri la vale, mîi!” In același timp însă Kossuth a iscălit „în principiu” un tractat séu „proiect de pacificare”, cum îl numea, în care nu se cuprindea de fapt nici una din garanțiile puternice pentru naționalitatea română din Transilvania, Bănat și Țera unghurească, ce le pretinse și Bălcescu.

Eată sêmburile „concesiilor incomplete”, cum le numi mai târziu Bălcescu, ce le acordase Kossuth Românilor în acel proiect de pacificare. La p. 1 se dice:

„Valahii formând o naționalitate a parte vor fi numiți de aici încolo în actele publice sub numele lor de Români”.

Aici e de observat, că în proiectul primitiv ce circula între deputați, ca cuprindendă minimul postulatelor române, se cerea la p. 1. în loc de *Olah* să se dică *Roman*, ér la p. 2 se dicea: „Naționalitatea Românilor se recunosc și pentru de a pururea se asigură”.

In proiectul iscălit de Kossuth s'au contras aceste două puncte și eliminându-se cu totul punctul 2, ce vorbea de recunoscerea și asigurarea naționalității române, a fost înlocuit la p. 1 cu cuvintele: „Valahii formând o naționalitate a parte ș. c. l.”; ér la p. 2 se dice: „Guvernul unghuresc, dorind libera dezvoltare a tuturor naționalităților, ce fac parte din Ungaria, acordă Românilor garanțiile naționale următoare”.

De Transilvania nu era dér vorbă de loc în proiect, acesta era privit ca țera „recucerită” de Unguri. Să vedem acum garanțiile naționale, ce le dădea guvernul unghuresc.

Aceste culminau în p. 3, care este de următorul cuprins:

„Intrebuințarea diplomatică a limbei maghiare, neavendă să se estindă, decât asupra legislațiunei, a

administrațiunei afacerilor publice și guvernamentale și întru câtă este neapărat de lipsă pentru susținerea unității statului ungar, limba de care se vor folosi în administrațiunea comunelor va fi în consecință aceea a majorității locuitorilor.”

Acest al treilea punct — o putem afirma ađi pe basa experiențelor făcute dela 1867 — eschidea de fapt orice garanție pentru dreptul limbei române în viața publică și făcea iluzorie concesiunile următoare cu privire la folosirea limbei:

În comitatele române séu cu majoritate română se pôte folosi în discutiuni limba română ca și cea maghiară; protocoalele se vor face în amândouă limbile. Cu dieta, guvernul și jurisdicțiunile se pôte coresonda numai în limba maghiară. Jurisdicțiunile mixte între ele pôte coresonda în amândouă limbile. (p. 4.)

În școlile române esistente séu „cele va funda statul în viitor pentru Români” (sic!) limba de propunere va fi cea română (p. 5.)

Dacă se va introduce jurul orî procedur verbală la tribunalele inferioare, se va procede după principiul stabilit în p. 4 (p. 6.)

Românii vor pôte petiționa în limba lor propriă. (p. 7.)

Se prevede apoi ca Românii de ritul grec să aibă aceleași drepturi în administrațiunea autonomă a bisericilor și școlilor lor cu celelalte confesiuni; să se despartă de ierarhia sêrbescă, să se alegă liber episcopii, și șeful lor să pôte titlul de patriarh. (p. 8.) Se va institui la ministeriul instrucțiunei publice o secțiune particulară pentru afacerile credincioșilor de ritul grec compusă din Români de acest rit. (p. 9.) ér școlile și bisericile acestui rit se vor bucura de toate avantajele, ce se vor acorda celorlalte religii (p. 10) ca și până acuma ei vor pôte administra înșiși tondurile lor bisericesci și școlare (p. 11) și la

universitatea din Pesta se va înființa o facultate teologică deosebită pentru ei (p. 12).

Românii după o arătare preliminară și o ordinațiune a guvernului se pôte aduna în fiă-care an în sinode particulare și generale pentru afacerile lor religioase și școlare sub supraveghierea unui comisar guvernial (p. 13).

Acuma urmăză un punct, care pare a cuprinde cea mai mare concesiune, dér și acesta fără de garanție: „în comunele, unde limba română prevalăză, comanda gardei naționale va fi română.” (p. 14).

Românii vor fi admiși egal cu ceilalți cetățeni la toate funcțiunile de stat și trecutul nu va pôte fi niciodată o piedecă în privința acesta pentru nimenea. (p. 15.)

Celelalte 3 puncte (16, 17 și 18) stabileau modalitatea cum insurgenții români aveau să depună armele și să jure pe independența Ungariei, precum și amnestia lor. In fine urmăză regulamentul pentru formarea deocamdată a unui batalion din legiunea română, ce avea să se pună sub ordinea guvernului național maghiar, avea să jure fidelitate României și Ungariei, angajându-se „a lupta pentru libertate și independență, însă niciodată contra naționalității unui popor, principiu ce-i este totă atât de scump ca bravei și marinimosei națiunii maghiare”.

Acesta este proiectul de pacificare, făcut la Seghedin în 14 Iulie 1849 și aprobat în principiu de L. Kossuth, guvernatorul Ungariei.

Concesiunile, ce le cuprindea acest tractat considerând și situația strimtorată, în care s'afia Kossuth, erau minime. Avea dér mare dreptate fericitul Bălcescu de a le numi incomplete și de a se plânge mai târziu, cum vom vedé, asupra încăpăținării lui Kossuth.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

COMÓRA.

Povestire, de Emile Souvestre.

Intr'o mică mansardă, ală cărei mobilier, mai mult ca modest, dér bine îngrijit, lăsa a presupune o lipsă de mijloce, ședea o copilă tînără și un moșneg. Ordinea, curățenia și gustul dedeau acelei odăi sêrăcioase o aparență de eleganță. Fia-care obiect era la locul séu; padimentul de cărămidă era curat și spălat, tapetele descolorate erau libere de orî ce pată de murdăria, și ferestra era provădută cu mică gardine de muselină ordinară, pe care numerosele astupături păreau ca nisce broderii. Câteva răvare simple cu flori împodobeau partea dinainte a acestei ferestri și esalau dulcele lor parfum în odăi.

Sórele era tocmai pe la apus. O rađă purpură lumina modesta locuință, insenina dragălașa față a tînerei copile și se juca în pèrul alb al moșnegului.

Acesta ședea pe jumătate rădimit pe un scaun de trestia, pe care o mână ac-

tivă îl provăduse cu o periniță, ce era umplută cu călți și era îmbrăcată în pe-tece disproporționate de carton, brodate la olaltă. O sobiță vechiă, prefăcută în bancă pentru picioare, îi șervea, ca să rășine pe ea picioarele sale, șchilode, și unicul braț, ce-lu mai avea, și-lu proptea pe o mică mēșută, pe care se afla o lulea din spumă de mare și o pungă pentru tutun presărată cu mărgel colorate.

Bêtrănul soldat avea una din acele fețe tăiate marcat și pline de încreștură, a căror severitate se moderăză prin francheța lor transparentă. Mustața lui sură ascundea o jumătate de suris, ce-i încreștia buzele, pe când privirea lui, ca și pierdută în vis, era așintită asupra tînerei fete.

Acesta putea avé ca la vre-o douăzeci de ani. Ea era o brunetă, cu trăsurile feței moi, însă de o mobilitate ușoră, în ale căror schimbări repentine se esprimeau senzațiunile ei momentane. Fața ei prietinosă sêmăna acelor lacuri, cari permit a se vedé până la fund totă ce cuprind în ele.

Ea ținea în mână un diar, din care cetea bêtrănului invalid, dér de-odată se opri și ascultă.

— „Ce e?” întrebă moșnegul.

— „O, nimic”, răspuse fata, pe a cărei față se vedea desamăgire.

— „Tu credeai, că ađi venind Charles?” cestiună bêtrănul soldat mai de parte.

— „Fără îndoelă”, răspuse cetitorea, și înroși puțin. „Timpul séu de lucru trebuie că a trecut, și cam pe vremea acesta are el obiceiul să se întorcă acasă...”

— „Dacă nu mai vine acasă”, întregi Vincent supăcios.

Susana într-deschise deja buzele, ca să apere pe vèrul ei, dér fără îndoelă, că mintea ei se opuse acestei intențiuni, pentru-că ea făc încurcată și se pierdu apoi în meditare.

Invalidul își neteși cu unica mână ce o mai avé mustața și încep a-o răsuci cu violență, — maniera lui obicnuită, când nu era mulțumit.

— „Recrutul nostru umblă în pasu

rău”, dîșe el în fine. „El vine totdeauna indispus acasă, își neglige lucrul pentru de a fugi prin cărcium și pe la jocuri. Acesta va avé pentru el și pentru noi un rău sfîrșit.”

— „Nu dice acesta, unchiule; i-ai pôte aduce nefericire pe cap”, rieptă tînăra fată în ton convins. „Sper, că e numai un moment fatal, care va trece. De câțva timp vèrul meu își face diferite idei... El nu mai are plăcere la lucru.”

— „Și ore pentru ce?”

— „Pentru-că el, precum dice, n'are nimic de așteptat. El afirmă, că toate ostelile unui lucrător de a-și asigura un viitor sunt zadarnice, și dice, că lucrul cel mai bun e a trăi lume albă, fără grijă și fără speranță.”

— „Ah, acesta dér e sistemul séu?” răspuse bêtrănul cu fruntea încreștită. „Apoi meritul de a-lu fi inventat, nu e al lui. Și noi aveam sfătoși la regiment, cari sub pretest, că drumul ar fi prea lung, sciau să se dispenseze dela marșul

CRONICA POLITICĂ

— 14 (26) Martie

Inserăm cu plăcere — scrie „Tara“ din București — următoarea informație, care dovedește interesul ce ne poartă nația engleză în marea chestiune a naționalității române: „D. I. Edwards a adresat la Camera comunelor, secretarului general al ministerului afacerilor străine, următoarele întrebări: d-sa a întrebă pe d-l sub-secretar de Stat, dacă are o cunoștință ore-care despre starea neliniștită, în care se află populația română din Transilvania, din pricina unor nemulțămiri, provenite prin aplicarea nouelor legi electorale. D. Edwards a mai întrebă pe d-l secretar de stat, dacă d-sa poate să-lămurească asupra constituirii districtelor electorale și asupra înlesnirilor făcute, sau refuzate populației transilvănene, în ceea ce privește exercitarea drepturilor ei de vot“. — Această informație, dice „Tara“, pe care o dăm ca absolută exactă, este de cea mai mare importanță pentru noi. Pentru prima oară se întimplă ca chestiunea transilvănă să fiă adusă în debaterile, nu publice, dar în sferă oficială, ale unei Camere engleze.

Situația din Serbia trebuie urmărită cu mare băgare de seamă, dice „Politik“. Ce e drept liniștea înainte de furtună încă durează, dar sunt multe semne, că erupția tempestății nu se va mai amâna mult timp. Controversiile dintre partide sunt foarte încordate. Guvernul tractează fără cruțare și considerare, în întregă țară, față de personalul politic al radicalilor; ocupă posturile cu creaturi sale și ține orașele și satele din țară sub pază aspră militară. Ba se crede atât de sigur și tare, încât pune mâna chiar și pe persoanele conducătoare ale radicalilor. *Taiciei* a fost arestat, pe *Pasic* l'a citat în mod poruncitor din Petersburg, de sigur, pentru a-l aresta și pe el la cea dintâi ocazie. El însuși a fost destul de cuminte, căci a refuzat a da ascultare guvernului ilegal al regelui Milan, și are de gând a nu se mai întorce pe pământ sârbesc, până când nu va bate ora răsplătirii. Cumă și în Petersburg vedem, că furtuna se apropie cu pași uriași, o documentăm scirea, în urma căreia Rusia e hotărâtă de a-și rechemă ambasadorul din Serbia cu *motivarea directă*, că petrecerea lui Milan în Belgrad este ilegală.

Gladstone a îndreptat o scrisoare către alegătorii săi din Midlothian, în care le dice, că nu-și depune mandatul de deputat, și până când îi vor conceda puterile, va lupta pentru cauza partidei liberale. Funcțiunea sa de ministru-președinte a depus-o având aceleași vederi politice, pe care le-a avut și în decursul preșidenției. Gladstone e deplin convins, că până când nu li-se va satisface pretensiuni-

de pornire și se tăvăliu prin depouri, în vreme ce camerații lor intrau în Madrid, Berlin și Viena. Vești tu, vărul tău nu scie, că dacă cineva pune un picior înaintea celuilalt, și cele mai mici picior pot face drumul la Roma“.

— „Ah, dacă l'ai pute capacita despre acesta!“ dise Susana plină de zel și neliniște. „Ce e drept, eu m'am silit să îl îndrept, făcându-i socotela, că ce ar pute economisa un legător de cărți așa harnic ca el; când însă ajungeam la suma totală, ridica din umeri și dicea, că femeile nu se pricep la socotela“.

— „Și apoi tu desperai, s'ermană copilă“, adause Vincent cu un suris mișcat. „Acum sciu eu, pentru ce aveai adeseori gene roșii“...

— „Unchiule, te asigur“.

— „Și pentru ce uitai să-ți udi florile și nu mai cântai“.

— „Unchiule“...

(Va urma.)

lori Irlandesilor până atunci regatul engles nu-și va ajunge culmea unității și a puterii și onora engleză nu va fi curățită de cea mai întunecată pată istorică, care o are.

Guvernul rusesc deja în anul trecut a plănit o unire a catolicilor bătâni cu biserică grecească. În Petersburg se constituie o comisiune din teologi escelenți și episcopi, cari se prelucre anumite principii fundamentale, după cari apoi se se întempe unirea. Și aceștia acum au finit un *regulament*, care e destinat, a îndeplini scopul amintit, și care se va subțerne sfântului Sinod pentru aprobare.

Mortea lui Kossuth.

Osămintele lui Kossuth au fost așezate ieri într'un cociug întreit. Cociugul a fost dus ieri seara în biserică protestantă din Turin.

— Din Genua se telegrafiază, că la 23 Martie au fost desgropate osămintele soției și ficei lui Kossuth din cimiterul anglican. La exhumare a fost de față și consulul englez. Cele două sarcofagii au sosit în Turin în aceeași zi seara, și ieri și azi sunt espuse la vederea publicului. Ele vor fi trimise la Budapesta poimâne.

— Foile unguresc spun, că până azi au sosit la Turin 6000 de Maghiari. Orașul Budapesta au trimis o deputație de 25 membri.

— Guvernul unguresc a dat ordin, ca în Budapesta să arboreze toate edificiile publice steguri negre, afară de edificiile regesc și de operă, care este regală.

Tinerimea maghiară din Budapesta, în unire cu vulgii, cu drojdia societății unguresc din capitală, intru atât e pătursă de jalea pentru Kossuth, încât îi scaldă memoria în sânge. Doliul masselor fanatizate pentru „cel mai mare Ungur“, nu mai poartă azi caracterul serioșității și al pietății; el a degenerat în demonstrațiuni scandalose și în mici revolte de stradă, cari au pus pe griji, chiar și pe cei mai turbați admiratori ai „sfântului“ dela Turin.

Foile unguresc sunt pline de raporte despre nouă turburări, ce s'au făcut în Pesta, Vineri după amiază până târziu noaptea. De rândul acesta ele s'au început înaintea parlamentului, unde era adunată o mare mulțime de demonstrați. Era de față și poliția, pentru susținerea ordinii. Demonstrații începă să facă gălăgie, poliști pășiră la mijloc, și se încep o strajnică înțărare. Demonstrații se opuneau, poliști tăiau în dreapta și în stânga fără cruțare. Au prins pe un deputat și doi diariști.

Pe când în parlament continuau debaterile, pe atunci vulgul esacerbat arunca asupra poliștilor o ploie de pietri, apoi se retrase, între strigătele de: „Mergem la teatrul național!“

Data odată lozina, cea turbulentă a mers înaintea teatrului. În urma ei mergeau 60 de poliști călari. Se desfășură o scenă grozavă de agitată. De pe edificiul teatrului lipsia stegul negru. Demonstrații strigau ca turbați: „Steg! Steg pe teatru!“; apoi încep o ploie de pietri asupra poliștilor, cari la rândul lor își făceau datoria cum se cade. În momentul suprem apără deputatul *Rohoczky* Gedeon, care cu capul descoperit declară, că ministrul de interne a dispus ca să se arboreze câte un steg negru pe edificiul teatrului și alți operi. La glasul lui *Rohoczky* mulțimea erupse în „eljenuri“ puternice, apoi se îndreptă spre operă.

Când ajunse în strada *Andrássy* și a vădit, că pe operă nu e steg, a cerut, între strigăte furioase, arborarea stegului. Voința lor s'a și împlinită. După 1/4 oră pe edificiul operi flutura un mare steg negru.

Mai serioșe au fost turburările dinaintea edificiului societății „*Othton*“. Poporul, pe care l'a jidărit poliția dinaintea parlamentului, voia cu or-ce preț să-și

reșbune. După ce injură și fluera pe poliști, se duse la căpitanatul poliției, ca să libereze pe deputatul *Babo* Emil, arestat. La căpitanat așteptau poliștii călari cari năvăliră asupra mulțimei. Poliștii au fost însă întâmpinați c'o ploie vehementă de pietri, cărămiți, țigle etc., așa că trebuiră să se retragă. Patru dintre poliști au fost răniți la cap.

Nu mai era de glumă. Massa demonstrațiilor se urcă la 15,000 oameni, și furia ei creștea din minut în minut. Organele siguranței publice, au trebuit să recurgă la ajutorul miliției. S'a audit glas de trîmbiță și apără o companie de husari cu sabia scosă. Căpitanul comandă atac, după ce demonstrații aruncă mai întâi cu pietri în ostași. Se'ninse o luptă strajnică. Tumultul injura vulturul austriac, și husarii isbeau cu săbiile în turburătorii, cari nu se liniștiră, decât la provocarea deputatului *Papp* Elek. Vulgul retrăgându-se înaintea teatrului, încep din nou demonstrațiile. Atunci din casarma Carolă eșiră două companii de infanterie, în frunte cu un căpitan. Stradele din apropiere au fost curățite de oameni și pe la 10 ore miliția era stăpâna absolută a situației.

Der într'aceea scenele turbulente s'au repetat în alt loc. Luându-se erăși stindardul de pe operă, pe la 6 ore seara, o cetă de vre-o 6—8000 cerea cu insistență arborarea stegului. Poliștii nu reșbiră cu demonstrații; se chiamă deci erăși miliția. O companie de husari apără la fața locului. Trîmbița sună, și ostași călari dedură năvală asupra mulțimei. În calea lor demonstrații au stins lămpile și au spart tot ce putură sparge. S'au întemplat o mulțime de răni.

În piața *Calvin* încă au fost turburări mari. Aici demonstrații au pățit o rău de tot. Husarii tăiau în ei, ca în bostan. În cafeneaua *Bathory* s'a arangiat un adevărat spital. Răniți erau așezați pe scaune, pe mese și pe biliarde. Unul avea o rană grea în cap, altuia i-a sburat urechia, celalalt n'avea un deget etc. Numărul total al răniților duși în spital este de 45. Mulți însă sunt pe la casele lor. Dintre răniți 14 au răni așa de grave, încât medicii cred, că nu-i vor pute mântui. După o altă versiune numărul răniților e de 70.

Diarele, ce le primirăm azi din Budapesta spun, că toate casarmele sunt goale, miliția fiind postată pe strade. Comandantul *Lobkovitz* a cerut din *Kecskemet* o diviziă de husari, și din *Alba* regală jumătate din regimentul de husari staționat acolo. Pe picior de bătaie stă și poliția, atât pedestră, cât și euestră.

Turburări însă nu s'au întemplat ieri și alaltaeri.

Fiii lui Kossuth au telegrafat, că dacă turburările vor mai continua, ei nu vor să transporteze pe Kossuth în Ungaria.

O voce boemă despre Kossuth.

„*Politik*“ din Praga, vorbind despre Kossuth dice între altele: „Când în 1867 s'a dat amnestia împărătească, care se estindea și asupra lui Kossuth, acesta răspinse aspru ori și ce invitare, de a se întorce în patriă. Răspunse la toate provocările, că în 14 Aprilie 1849, la adunarea din *Debrișin* nu a proclamat numai independența Ungariei, ci a declarat de „detronat“ și casa domitoare pentru toate timpurile. În anul 1876 Kossuth a fost ales ca deputat, de orașul *Czegled*. Kossuth însă respinse mandatul, deore-ce ar fi trebuit să vină în *Ungaria* și să jure pe constituție. Din ziua, în care a voit să înduplece el pe *Napoleon* de a primi corónă Sf. Ștefan, a rămas cu aceeași ură față de dinastie, și nu se înmuia nici prin greutatea esiliului, nici prin ținuta marinimosă a monarhului, care — deși nu putea uita — cu bunătatea sa de inimă era aplecat, de a ierta. Kossuth a murit neîmpăcat, cu ura vechiă în inimă. Și acum se pare, că ura acesta ar lucra și peste mormânt, și că va fi, prin o întorcere ciudată a sorții, spre

nenorocirea acelor, cari i-au împlinit „marului patriot“ încă cel din urmă triumf al vieții sale: spre nenorocirea cabinetului *Wekerle*. Acesta a alergat, față cu primedjia, ce i-a amenințat proiectele bisericesc-politice, sub scutul lui *Kossuth*; însă *Kossuth* muri înainte de a se fini debaterile în parlament, și acum partida mortului, care s'a aliat cu guvernul, se rașimă pe pact, și pretinde nu mai mult și nu mai puțin, decât un omagiu lui *Kossuth*, care nu are alt scop, decât, ca *Coróna* să fiă silită de a face onoruri celui mai urgent și neîmpăcat dușman al ei. Ori cât de departe ar merge marimismul monarhului cu prevenirea, el nu poate și nu-i este ertat, să se supună unei astfel de pretensiuni. Astfel cabinetul *Wekerle* se află în cea mai mare strimțorie, din care cu greu va eși teafăr; sau va căde el însuși, sau va căde politica lui biserică, sau vor căde amândouă. Și așa *Kossuth*, care era să fiă mântuitorul celui dintâi guvern regesc, care a alergat după ajutorul lui, a ajuns să fiă perirea lui!“

Vorbind apoi în numărul său de Sâmbătă despre tumulturile din Budapesta „*Politik*“ dice: „În loc ca capitala Ungariei să fiă reprezentatele jalei celei mai adânci, a devenit teatrul celor mai destrăbălate scene; în loc de a emula în manifestarea pietății față de eroul național mort, partidele se certyă în gură mare și poliția trebuie să se întrepună cu totă rigorea ei pentru a restabili liniștea și ordinea. Ținuta partidelor politice, a diarelor, a tineretului universitar etc. documentează, că certele între partide n'au amuțit la cociugul marelui bărbat, ba documentează, că sunt hotărâți a exploata chiar și pe dictatorul mort pentru scopul de partidă. Ar fi fost nu numai în interesul pietății către marele mort, ci și în interesul națiunii maghiare să se evite, ca sârbările funebre să fiă tulburate cu o disonanță orbitoare“.

SCIRILE ȚILEI.

— 14 (26) Martie.

Congregațiune în Deva. Ni-se scrie, că în 29 Martie n., adevă Joia viitoare, se va întruni congreagațiunea comitatului *Uniaderei* în Deva. Avis membrilor români, ca să meargă cu toții la congreagațiune, fiind-că în împrejurările de față se vor discuta acolo multe chestii de interes pentru România *Uniaderei*. Voiesc Ungurii să facă și o propunere, ca pentru speșele milenului să se voteze 1% aruncă la dare pe întreg comitatul, adevă aproape 6—7000 fl. Adevă vor să facă paradă pe banii Românilor. Majoritate nu vor pute dobândi membri Români, der cel puțin să fiă la postul lor, ca să apere interesele poporului, cum se cuvine.

— 0 —

Consistoriul plenar din Caransebeș, în ședința sa dela 7 (15) Martie, ținută sub presiunea P. S. Sale delui Episcop diecesan *Nicolae Popea*, a hotărât, ca publicațiunile în biserică pentru alegerile deputaților sinodali să se facă în 20 Martie vechiu; alegerile deputaților din cler se vor ține în 25 Martie, ale celor mireni în 27 Martie v., eră scrutiniul în 3 Aprilie v. c. Comisarii consistoriali sunt pentru cercul *Valeaboul*: *Dr. Trăian* *Badescu* comis. președ. în *Lugoj* *Dr. George Popoviciu* și *Stef. Antonescu*; în *Sgribești* *G. Gașpar* și *Tit Hațeg*; în *Făget* *Sebastian* *Olariu* și *Coriolan* *Bredicianu*; în *Coșava* *D. Iosof* și *Adam* *Anghel*; în *Jebel* *Aureliu Drăgan* și *Ioan* *Marcu*; în *Buziaș* *T. Cioloca* și *G. Maghețiu*; în *Ciacova* *Ioan* *Pinciu* și *Dr. Lazar* *Simon*; în *Vârșeu* *M. Juica* și *S. Moldovan*; în *Satu-nou* *Trifon* *Miclea* și *L. Rosculeț*; în *Sasca* *Trăian* *Oprea* și *Dr. Petru* *Cornean*; în *Oravița* *Ales Popoviciu* și *Ilie* *Trăilă*; în *fam* *Filip* *Adam* și *T. Babeț*; în *Bocșa-montană* *Max. Popoviciu* și *Ioan* *Budințan*; în *Recița* *Iuliu* *Bumbescu* și *Iuliu* *Vuica*; în *Caransebeș* *Andrei* *Ghidiu* și *I. Popoviciu* căpitan; în *Teregova*

Ioană Pepa și Ilie Curescu; în Mehadia Mih. Popoviciu și Dr. Ioană Popoviciu; în Bozoviciu Mih. Blidariu și Pirtea, căpitan, și în Fizeșu I. Pepa și Martinu Țapu.

—o—

Demonstrația în Crișul-mare. Kosuthiștii din Crișul mare, vădându, că pe edificiul bisericii catolice de-acolo nu este arborat stegul negru, s'au turburat așa de grozav, încât au spart ferestrele plebaniei. În ziua următoare a trimis o depuzație la plebanul, care le-a răspuns, că are ordinul dela Episcop, ca biserica catolică să nu jălăscă pe Kossuth. Tinerimea maghiară, nemulțumită cu răspunsul, a dus cu puterea un stegul mare negru și l'a arborat pe turnul bisericii.

—o—

Numărul ofițerilor, cari au luat parte în război și au prin urmare „medalia de reșbelu”, din Ți în Ți scade. La primăveră vor fi avansați cei din urmă locotenenți, cari au această medaliă. Chiar și în rangurile mai înalte sunt totu mai rari ofițerii, cari au fost în război. Deja sunt chiar câțiva coloneli, cari n'au statu nici odată față în față cu inamicul, și unii dintre ei ajungu la toamnă să fie înaintați și la rangul de generali. „Medalia de reșbelu” devine totu mai rară și în curându va fi de aflatu numai în gradele de șarje mai înalte.

—o—

Adunare sârbescă în Zombor. Locuitorii sârbi din Zombor sunt chemați pe 29 l. c. la o mare adunare populară. Scopul acestei adunări va fi, de a lua poziția contra politice bisericești a guvernului, care după cum Țicu convocă adunării, vatămă dogmele bisericești sârbești și-i periclităză autonomia.

—o—

Ferestri sparte în amintirea lui Kossuth Din Dicio-St.-Mărtin se scrie, că într-una din nopțile acestea mai multor locuitori români de-acolo li-s'au bombardat ferestrele cu pietri din motivul, că nu au arborat și ei stindarde de doliu din incidentul morții lui Kossuth, precum a făcutu mica cetă jidano-maghiară, ce se află în acelă opid.

—o—

Și Kozarek. Faimosul om, călășul r. u. Franciscu Kozarek, a murit Joi în Budapesta. În totă viața lui a stinsu, la poruncă mai înaltă, viața a 125 omeni. Ili voru jeli criminalii osândiți la morțe, însă neexecutați încă — deorece se susține, că Kozarek își pricepea de minune meșteșugul, încât nefericitul datu pe mâna lui nu se chinua decât câteva secunde.

—o—

Dela curtea rusescă. Călătoria familiei imperiale rusești la Crimea s'a amânătu până în April, din cauza timpului nefavorabil. Imperătesa va merge, cu copiii, din Livadia la Borzon, în Caucas pentru a visita pe marele duce George.

—o—

Trenul împăratului german. Nu departe de Fiume s'a întâmplat alătauri o ciocnire între trenul împăratului german, care se întorcea gol spre Germania, și între un tren de povară. Paguba cauzată se urcă la 10 mii de marce. Nu se știe sigur cum s'a întâmplat ciocnirea; că ore din nebăgare de sēmă, seu voit'a cineva să facă ună atentat?

—o—

Regele Belgiei Leopold, a sosit în 23 l. c. la Bruxella, și a chemat numai decâtu pe ministrul președinte Beer-naert, ca acesta să-i raporteze despre starea lucrului. Regele refușă absolut, de a primi dimisiunea lui Beernaert și provocă și pe ceilalți membri ai cabinetului să lucre într-acolo, ca Beernaert să se retragă demisiunea.

—o—

Despre Svetozar Hurban Vajansky scrie foia rusescă „Svet” următoarele: Svetozar Hurban Vajansky a ședut în temnița ungară din cauza șicanărilor pentru panslavism; a fost osândit la ună ană întregă, și a și trebuit să împlinescă întregu anul, până la eliberare. Este de

înțelesu bucuria pretinilor săi din diferitele națiuni slave ale Austro-Ungariei, și din această bucurie generală se vede, că interesele slave câștigă din ce în ce totu mai mare putere. Svetozar Hurban Vajansky a fost de mai multe ori în Rusia, a lucrat și lucră și astăzi pentru diferite edițiuni rusești, și are în Rusia, cu deosebire în Petersburg și Moscva, mulți prietini și adoratori. Dintre opurile lui, puține sunt traduse în limba rusescă, der sunt cunoscute națiunii nostre rusești. Svetozar Hurban Vajansky e un beletristă talentat și un poet genial: de sigur între Slavi unu dintre cei dintăiu. Unele dintre poeziile lui au de obiectu țera noastră rusescă și de aceea trebuie tôte traduse în limba rusescă.

—o—

Pentru fondul Reuniunii fem. rom. din Brașov și Săcele, pentru ajutorarea văduvelor sărace, au mai dăruit: D-na Susana D. Eremia (Moldova) 8 fl. și d-lă Ioană Coltofanu, comerciant în Galați, 5 fl. Adause și aceste sume la venitul și contribuțiile făcute cu ocazia petrecerii de anul nou, rezultă în totalu de 305 fl. 43 cr. Secretarul reuniunii, d-lă Dr. Iosif Blaga, în numele comitetului, exprimă pe această cale sinceră mulțumită dăruitorilor de mai sus.

—o—

Sēmăntă de sēmăntă în cinste Ministrul ungară de agricultură a datu o ordinațiune către fișpanii comitatelor Maramureș, Odorhei, Ciuc, Târnava mică Treiscaune, Ciuc Turda-Arieș, Brașov, Caras-Severin și alte 17 comitate din Ungaria, în care declară, că e gata a pune la dispozițiunea sus Țiselor comitate anumite sume de bani pentru a procura sēmăntă (mai ales de cartofi, ovășu, trifoiu și lăternă), care se va împărți gratuit între micii economi lipsiți de mijloce. În schimb, ei voru fi dator, ca în anul următor, decât recolta va fi bună, să înapoieze aceeași cantitate de sēmăntă autorităților administrative, pentru ca acestea să o împartă de-asemena gratuit între alți agricultori săraci din comitatul respectiv. Sēmăntă va fi procurată de însuși ministrul și va fi de cea mai alășă calitate. Fiă-care fișpan este dator, ca pe baza informațiilor câștigate prin solgăbiră, în timp de 10 zile să-i facă cunoscutu ministrului, că din fiă-care soi de sēmăntă cam câtă cantitate ar fi de lipsă pentru locuitorii din comitatul său.

Correspondența „Gaz. Trans.”

De sub Vulcanu, Martie 1894.

Aprupe unu deceniu a apus, de când în unele părți mai bogate ale Zarandului au năvălit lifte străine, cari sprijinite fiind din partea stăpânirii, țircotesc fără milă pe bietul Zarand, eră acestuia la rëndul său pôte nu-i este permis nici a glemușda. Nu e aci locul a arăta că în decursul acestui deceniu isvorele de venit ajungându în mâna Jidovilor și Jidovilor nemții, eră oficiile administrative, până aprupe la celți din urmă scriitorășu, fiind monopolizate din partea „patrioților”, țeranul Zarand, nefiindu orotit nici în o parte de cei puși în serviciul său, a decățut și decade din an în an și moral-minte și material-minte. Aci voi să arăt numai un casu, pe care să-l judece opiniunea publică.

Pe lângă societatea dela minele de aur din Ruda, s'a mai stabilit o societate jidovă nemțică, totu în cercul Bradului, pentru exploatarea minelor de aur dela așa poreclitul „Musariu” cari mine cu vr'o patru ani înainte erau în mâinile Românilor. Directorul acestei societăți e ună anumit Kollner Pál. Acesta în rivna de câștig, înăscut unu jidan, ajutat fiind și de organele administrative, a căutat mijlocul, prin care să-și asigure pentru sine totu teritoriul cercului Bradu, cum și o parte a cercului Baia de Criș, pentru exploatarea cărbunilor de pētră, care ar mai forma ună isvoru bun de venit pentru Zarand.

Spre scopul acesta și-a început ac-

tivitatea de prin Septemvrie 1893. Înainte de tôte și-a angajat omenii de lipsă și apoi și-a tipărit contractele. Locuitorii din vre-o tōș comună, posesori de pământ, între cari chiar și minoreni orfan, parte prin ademeniri, parte prin asupri și parte fără a fi întrebați au încheiat nise contracte cu numitul Kollner. Într'o formă s'au stipulat verbalu condițiunile, și în altă formă s'au scrisu. De a posesorilor învoire, ce se amintese în punctul 1 al contractului, că adevă Kollner să aibă dreptu a-se întabula pe averea imobilă a posesorilor indusă în cartea funduară, nici vorbă n'a fost. Asemenea nu li-s'a spusu omenilor nimic despre cuprinsul altor puncte asupritore pentru ei, din contract. Singuru numai două lucruri li-s'au spusu moșierilor: 1) că ei se învoiesc a lăsa pe numitul Kollner să caute pe moșile lor după cărbuni de pētră, și decât va afla, atunci proprietarul, ca desdăunare, să capete de marea metrică d. e. 10 cr. în Bradu, 12 cr. în Mestecănu etc.; mai departe 2) că Kollner se obligă de a lăsa pe proprietar să transporte cărbunii, plătindu-i-se de marea metrică 20 cr. etc.

Aceste au fostu espicările verbale ale întregului contract. Minciuni seducătoare din partea unor funcționari comunali, căci în contractu punctul 2 și 7 cu totul altfel sună; se Țice adevă, ca proprietarul să se desdăuneze de marea metrică numai cu 1 cr., er la transportarea cărbunilor va fi preferit proprietarul, der numai decât acesta se va obliga a-i transporta pentru prețulu, pentru care se voru oferi și alții.

Moșierii, după cum li-s'a espicat verbalu contractul, s'au învoit, și unii pricepându, alții nepricepându ungară, au subscris contractul; unii din ei au făcutu o acă de bunăvoia, er alți întimidați pe la casele lor proprie au Ținut de pēnă, și ca aldămașu, unor țeran li-s'a datu și câte-ună pāharu de vutcă, matorilor însă pāralu.

Acestu șarlatanism a rēmas ascuns până în Țilele prime ale lui Martie a. c., când locuitorii unei comune, în urma unor afaceri la cartea funduară, aușcosu la ivelă înșelăciunea. Șcirea despre înșelăciunea acă se răspândise ca fulgerul și locuitorii comunei, turburați și necăjiți că „popa și notariul i-au vëndut de jobagi strănilor”, năvălesc asupra popei și a vice-notariului, și între huidutari îi pun fără voia în o trășură și plēcă cu ei — în formă de escortă — la Kollner, să-i desrobescă. Kollner ațându de minune, se face bolnav, der în fine vădându, că gluma se îngroșă, s'a însășotat și spre liniștirea locuitorilor a datu o declarațiune, că va merge la Baia de Criș, fixându o Ți anumită, și acolo va pertracta de nou afacerea cu fiă-care moșier.

Pe Ția fixată locuitorii din Cobia erau la locul destinat pentru pertractare, unde năvăliră și locuitorii din Bradu, Rișca, Vaca etc., și cu toți pretindeau, să li-se dea contractele înderțu, căci ei nu vrău să-și vëndă moșile și să se facă de nou iobagi. Kollner, care însuși s'a espicat, că a cheltuit peste 10,000 fl. v. a. cu încheierea contractelor, de-o parte vădându marea iritați a poporului, de alta cedându întrevinerii avocatului, s'a înduplecat a reda contractele la mâna moșierilor. Nu se știe însă, cui a împărțit Kollner sumulța de 10,000 fl., căci moșierii nu au luat nici ună cruceru.

În urma înapoierii contractelor, locuitorii s'au liniștit; faptul însă e condamnabil și n'ar trebui să rēmană nepedepsiți autorii lui. Din partea unei comune s'ar fi și făcutu pași necesari, pentru ca autorii — funcționari comunali — să-și ia rēșpata. E întrebare însă, decât trēba nu va fi cocoloșită, după cum ceru interesele.

Ore cu ocaziunea încheierii acestor miserabile contracte, unde au fostu conducătorii naturali ai poporului, ale căruia suferințe chiar la născerea lor ar trebui să le cunoscă și să ia măsuri de a-le împedea în desvoltarea lor? — Fără îndoială acasă au fostu, der nu s'au interesat de afacere,

după cum puțin se interesă și de alte asemenea lucruri. De aci decadența!

C.

Teatru în Brașov. Societatea de opere a d-lui director Leo Bauer, care er prin opera „Hebra” de Halévy, și-a prezentat puterile ei, e într'adevăr din cele mai bune și alese. Domnișora Fanny Mora, prima cântăreț dramatică, care făcu pe Hebra, are o voce brulantă, plină, puternică, de-o estensiune forte mare și cântă cu multu temperament; e o plăcere deosebită să o ascuți. Vocea d-rei Anna Malinowska dovedese o șoolă forte fină, coloraturile ei curg ca nise mărgăritare; vocea în straturile de mijloc, e mai fără putere și ceva mai nesigură, ca în straturile de sus. În totalu ne-a lăsat în cântăți Domnul Alfieri, (tenor eoric), care e cunoscut publicului brașoven, d când a mai cântat acum câțiva ani sub direcțiunea Dorn. D-sa cântă cu virtuozitate părțile lui Eleazar giuvaergiu. Cu deosebire în actul al doilea timbrul și dulceața vocii lui se presintă cât de bine. Un bas însă minunat și puternic are d-lă Borkowski, care cântă splendidu rolul cardinalului. Pe d-lă Beer, care a jucat pe prințul Leopold il cunoscem ca bun cântăreț, mai ales din „Cavalleria rusticana”. Publicul multămit aplaudă șgotosu pe bravi cântăreți. — Deseră se va da opera „Rigolletto”, de Verdi.

DIVERSE.

Ordinul sântului Andrei. Acesta este cel mai însemnat ordin rusesc. Decorațiunea constă dintr'o stea și o cruce, care se pōrtă acățată de o panglică de pe umerul drept până la soldul stâng. Țarul este de regulă, posat totu cu ordinul acesta. În Austria au ordinul sântului Andrei, afară de împăratuși câțiva archiduci, și prințul Hohenlohe și contele Kálnoky. Celu ce posedă ordinul acesta, câștigă cu elu împreună totodată și ordinul Alesandru-Newshi, clasa I a ordinului Vladimir și clasa I a ordinului Anna, adevă încă trei alte orduri pe de-asupra. Ordinul sântului Andrei a fost creat de Țarul Petru cel mare.

Trenul servitorilor reginei Victoria. În timpul șederei în vila Fabricotti, din Florența, a suveranei Angliei, servitorii ei rēmași la Windsor, voru trebui să se mulțămescă cu salariile reduse pe jumătate și să se hrănesc din banii lor proprii. Untul, care se fabrică în lăptăria de pe lângă casa regală va fi vëndut în beneficiul reginei la o mare companie din Londra, care va cumpăra și oușele găinilor din castelul regal. După cum se vede la Curtea engleză se facu mari economii.

Păcălela unui paș. În timpul șerei de lăsată secului ună anume Paul Bogonon, ingineru travestit, ca paș indian, se duse într'o trășură forte bună la restaurantul Barate din Paris, unde găsi într'o sală o societate compusă din 12 persoane vesele, bărbați și femei, cari erau aprupe să cizeze. — Stați puțin! comandă paș. Sunt archimilionar și-mi place o societate bună. Plătescu eu totu ce se va consuma. Trăescă vesela, trăescă șampania, trăescă femeile frumoșe! Un tunet de aplause în onrea acestui neașteptat paș făcu să tremure ferestrele restaurantului. Se puseră apoi toți la masă, dându locul de onore pașei și se bēu și mănă în timp de două ore. După celu din urmă toastu fū adusă socotela, 362 de franci magnificului paș, care declară cu cel mai mare sângeră, că nu are nici un ban în buzunare... der, că așteptă șosirea colosalelor sale venituri din fundul Indiilor. Se întâmplă o scenă teribilă. Fluierături, urlete, ghiontueli, injurături, șosirea gardiștilor și ducerea la secți a pașei, care a fost condamnat la șese luni de închisore, pentru-că a voit să păcălescă pe birtași.

Literatură.

Arta de a trăi de Stugau, traducere ilberă de Ieronim G. Barișiu. Acestu excelent și prea instructiv op, care pentru tôte împrejurările vieți ofere bogate consolațiuni și învățături, se pôte procura dela librăria Ciurcu din Brașov, cu prețulu de 50 cr.

In tipografia arhidieceșană din Sibiu a apărut: **Manualul de dreptul cambial**, lucrat de d-lu *Ioan Socaci*, profesorul la școala comercială rom. gr. or. din Brașov. Tipărit cu spesele institutului de credit și economii „Albina”. Form. mare 8° de 250 pag. Prețul 2 fl. — Manualul de față este menit a acoperi o trebuință adencu simțită nu numai în școlă, ci și în viața practică, mai ales fiind-că în timpul din urmă daraverile cambiale s'au lătit în măsură însemnată și între Români.

In tipografia „Aurora” A. Todoranu din Gherla (Szamosujvár) a apărut: **Dile negre**, versuri de *Petra dela Clușiu*, cu o prefață de *George Simu*. Brosura I. Formată 8° de 112 pag., conține 37 poezii, tipar curat, hârtia fină. Prețul 50 cr. trimis francat. Venitului curat e destinat pentru înființarea unui fond, din care cu timpul să se edea o fôia pedagogico-literară. De vândare la d-lu *Petru Conda*, învêș. în *Ajton* (com. Coșioenei) și a tipografia „Aurora” în Gherla.

* Povestiri de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vândare la administrația noastră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu**.
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior**.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Martie 1894.

Renta ung. de aur 4%	118 15
Renta de corone ung. 4%	95.15
Imp. oăil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.50
" " " argint 4 1/2%	101 40
Oblig. " " de ost. I. emis.	123.30
Bonuri rurale ungare.	95.50
" " croate-slavone.	99.—
Imprum. ung. cu premii.	152.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	144 25
Renta de hârtie austr.	98.25
" " argint	98 15
" " aur	119.50
Losuri diu 1860.	146 —
Aoșii de ale Băncei austro-ungară.	1020.—
" " ung. de credit.	440.—
" " austr. de credit	367.40
Napoleon d'ori	9.90
Mărci imp. germ.	60.92 1/2
London (lire sterlinge).	124.65
Rente de corone austr.	97.95

Cursul pieței Brașov.

Din 24 Martie 1894.

Banote rom. Comp.	9.80	Vënd.	9.86
Argint român.	9.75	"	9.80
Napoleon d'ori	9.86	"	—
Galbeni	5.80	"	—
Ruble rusești	133.—	"	—
Mărci germane	60.70	"	—
Lire turcești	11.15	"	—

Cheque-Conto
la postă
Nr. 505.

INSTITUTUL DE CREDIT
ȘI DE ECONOMII
„ALBINA”
FILIALA BRAȘOV,

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

Recomandăm P. T. public pentru plasare de capitale

Scrisurile fonciare de 5%

ale **„Albinei”** inst. de cred. și econ. în Sibiu.

Acelea sunt emise în bucăți à fl. 1000 și fl. 500 și se fructifică cu **netto 5%** fără nici un scădemânt.

Cuponii de interese să răscumpără la jumătate de an la 1 Ianuarie și 1 Iulie la casele institutului din Sibiu și Brașov și la „Pester ung. Commercial-Bank” în Budapesta fără nici un scădemânt și liber de orî ce proviziune.

Pentru fructificarea punctuală și răscumpărarea scrisurilor fonciare garantază:

- Ipotecile**, care în sensul legii pentru scrisuri fonciare din anul 1876 sunt menite exclusiv pentru coperirea detentorilor de scrisuri fonciare și ascurate prin intabulare în cărțile funduare în favorul acelor, asupra cărora se emit scrisuri fonciare până la maximum 1/3 a valorii de prețuire, ceea ce se confirmă prin controlul Comitetului de supraveghiere pe flă-care scris fonciar emis.
- Scrisurile fonciars ofer deci o siguranță mai mare ca și pupilară.
- Fondul de garanție de fl. 200,000** special al scrisurilor fonciare, prescriș de legea amintită pentru mai mare siguranță a detentorilor de scrisuri fonciare, care fond e detașat din capitalul de acțiuni al institutului.
- Tota** cealaltă avere a institutului inclusive fondul de rezervă.

Scrisurile fonciare de 5% ale **„ALBINEI”** atât cu privire la siguranța lor absolută, cât și ca una din chârțiile indigene cele mai fructifere se recomandă deci de sine pentru plasarea de capitale, de bani pupilari, fonduri publice și private etc. și le vindem pe cât ajunge proviziunea lor în cursul de marfă al bursei din Budapesta.

La cumpărarea unei cantități mai mari le oferim în cursul mijlociu.

„ALBINA”
institut de credit și de economii
FILIALA BRAȘOV.

KRONEN COGNAC
— DER —
ACTIEN-GESELLSCHAFT
— FÜR —
COGNAC-INDUSTRIE

în Budapesta

Se pôte întrebuinta ca
medicamentu.

A fostu premiatu de Juriulu esposiției internaționale pentru alimente din punctulu de vedere higienicu cu
diploma de onore,

cu o deosebită mențiune, o distincțiã, care numai unui singuru stabilimentu francesu s'a acordatã.

Depositu în Brașov în: *I. L. & Heshalmer, Heinrich Zintz, Demeter Eremias nepoții, Heinrich Wagner, Karl Irk, Ioan Dușoiu & flu.*

Anunciuri
(insertiuni și reclame)

Suntã a se adresa subscri-sei administratiunii. In casulũ

publicării unui anunciu mai mult de odatã se face scãdemântu, care cresce cu câtũ publicarea se face mai de multe-orî.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.”

ABONAMENTE

LA
„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulu abonamentulu este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unũ anũ.	12 fl. —

Pentru România și străinãtate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unũ anũ.	40 fr.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Pesta la Brașov:**
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute sãra.
- Dela București la Brașov:**
Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 ore 1 minute sãra.
Trenul accel.: 10 ore 17 minute sãra.
- Dela Zãrnesci la Brașov.**
Trenul mixt: 6 ore 10 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am.
- Dela Ch.-Oșorhei la Brașov.**
Trenul de persoane: 8 ore 18 min. dimin.
Trenul mixt: 1 ore 49 min. după am.
Trenul mixt: 6 ore 56 min. sãra.

Plecarea trenurilor din Braș:

- Dela Brașov la Pesta**
Trenul mixt: 5 ore 10 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sãra.
- Dela Brașov la București:**
Trenul accel.: 5 ore 15 minute dimin.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amãzi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
- Dela Brașov la Zãrnesci:**
Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineța.
Trenul mixt: 4 ore 55 min. după am.

Dela Brașov la Ch.-Oșorhei.

Trenul de persoane: 5 ore 46 min. dimin.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m.
Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

Abonamente la numerele cu data de Duminecã.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anũ.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinãtate:

Pe anũ.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facũ mai ușorũ și mai repede prin **mandate postale.**

Domni, carũ se vorũ abona din nou, sã binevoiescã a serie adresa lãmuritũ și a arãta și poșta ultimã.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”